

Repertoriumnummer 2026 / 3996
Datum van uitspraak vrijdag 19 juni 2026
Rolnummer 25/1232/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

- ☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger
☐ Wel uitgifterecht verschuldigd

Informatieblad F-HB

Familierechtbank van de Rechtbank van eerste aanleg Leuven

Kamer F4

VONNIS

Op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

vertegenwoordigd door Liesbeth MONDEN, advocaat te 2800 Mechelen,
Brusselsesteenweg 54.

tegen

Ambtenaar van de burgerlijke stand van de Gemeente Rotselaar, (KBO: 0207.524.471)
met zetel te 3110 Rotselaar, Provinciebaan 20,

verwerende partij,
vertegenwoordigd door Bert BEELEN, advocaat te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24.

1 Procedure

De rechtbank behandelde de zaak in openbare zitting op de zitting van 22 mei 2026.

De rechtbank nam de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtszaken in acht.

De rechtbank nam kennis van:

- het *'beroepsverzoekschrift'* en het bijgevoegde stuk, bij de griffie op 16 september 2025 neergelegd;
- de conclusie en de stukken van verweerder, via e-deposit op 28 januari 2026 neergelegd;
- de conclusie en de stukken van verzoekers, via e-deposit op 18 maart 2026 neergelegd;
- de syntheseconclusie van verweerder, via e-deposit op 20 april 2026 neergelegd;
- de stukken van het openbaar ministerie, op de zitting van 22 mei 2026 neergelegd;
- de stukken van verzoekers, op de zitting van 22 mei 2026 neergelegd.

De rechtbank hoorde:

- verzoekers, bijgestaan door hun raadsman;
- de raadsman van verweerder;
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door V. Devos, substituut-procureur des Konings.

De rechtbank sloot vervolgens de debatten en nam de zaak in beraad.

2 Feiten

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Verzoekers deden op 7 maart 2025 bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Rotselaar (verder verweerder) aangifte van huwelijk. Verweerder stelde de voltrekking van het huwelijk met twee maanden uit met het oog op verder onderzoek in verband met de motieven van het huwelijk en verzocht de procureur des Konings te Leuven om advies te verstrekken. Op verzoek van de procureur des Konings werd de voltrekking van het huwelijk verder uitgesteld voor een periode van maximum drie maanden.

De lokale politie van de politiezone BRT deed een onderzoek in het kader waarvan verzoekers werden gehoord.

Op 11 augustus 2025 bracht de procureur des Konings een negatief advies uit betreffende het voorgenomen huwelijk aangezien uit het gevoerde onderzoek voldoende ernstige en overeenstemmende elementen naar voren zijn getreden die een schijnhuwelijk doen vermoeden. Verweerder volgde het advies van de procureur des Konings en besliste om het huwelijk niet te voltrekken. Verzoekers werden hiervan bij aangetekende brief van 20 augustus 2025 in kennis gesteld.

3 Vorderingen

3.1.

De vordering van verzoekers luidt als volgt:

'Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Zodoende,

De bestreden beslissing van verweerder te vernietigen en deze te veroordelen tot het voltrekken van het voorgenomen huwelijk tussen verzoekers;

De termijn binnen de welke het huwelijk moet worden voltrokken, zoals bepaald in artikel 165, §3 lid B.W. met zes maanden te verlengen;

Verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.883,72 euro'.

3.2.

Verweerder verzoekt:

'De vordering van eisers als ontvankelijk doch ongegrond af te wijzen;

Eisers te veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief wettelijke rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.883,72 euro;

Ondergeschikt de rechtsplegingsvergoeding ten laste van verweerder te herleiden tot het minimum'.

4 Advies van het openbaar ministerie

Het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door V. Devos, substituut-procureur des Konings, handhaafde ter zitting het schriftelijk negatief advies van 11 augustus 2025.

5 Beoordeling

5.1.

De vordering werd regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

5.2.

Gelet op de verschillende nationaliteiten van verzoekers, rijst de vraag naar het toepasselijke recht.

Artikel 46, eerste lid van het Wetboek van internationaal privaatrecht (verder: WIPR) bepaalt dat, onder voorbehoud van artikel 47, de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot worden beheerst door het recht van de Staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft.

Artikel 21 van het WIPR bepaalt evenwel dat het volgens het WIPR toepasselijke buitenlandse recht niet wordt toegepast voor zover dit tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde, en dat zo nodig het Belgische recht wordt toegepast. Dit is de zogeheten 'exceptie van openbare orde'.

Het huwelijk behelst de staat van de personen, terwijl de wetgeving dienaangaande de openbare orde raakt.

De bewuste aanwending van een rechtsinstituut dat tot de Belgische openbare orde en de grondslagen van onze samenleving behoort voor een heel ander doel dan waarvoor het is ingesteld, vormt een inbreuk op de openbare orde.

Deze regel behoort tevens tot onze internationale openbare orde.

Indien de Georgische wet daar anders over zou oordelen, zou deze wet door de rechtbank derhalve niet kunnen worden toegepast.

Het is dan ook niet dienstig voorafgaandelijk de bepalingen van het Georgisch huwelijksrecht op dit punt verder te onderzoeken, de rechtbank houdt verder enkel rekening met de bepaling terzake van het Belgisch recht.

5.3.

Artikel 146bis van het oud Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op

het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Het gebruik van de term 'enkel' in voormelde wetsbepaling slaat niet op de exclusiviteit van het beoogde verblijfsrechtelijk voordeel, maar beklemtoont de uitsluiting van de intentie om een duurzame levensgemeenschap te vormen. Het nastreven van een verblijfsrechtelijk voordeel is met andere woorden niet onrechtmatig en er is geen sprake van een schijnhuwelijk, wanneer de aanstaande echtgenoten *ook* de bedoeling hebben om een duurzame levensgemeenschap te vormen. Hebben zij deze bedoeling niet en is het voorgenomen huwelijk enkel gericht op een verblijfsrechtelijk voordeel, eventueel samenhangend met andere motieven, dan is er sprake van een schijnhuwelijk¹.

Het bewijs moet worden geleverd volgens de Belgische wet, die de procedure regelt, dit wil zeggen door alle middelen van recht, met inbegrip van vermoedens.

5.4.

Het recht om te huwen en een gezin te stichten zoals gewaarborgd in artikel 8 en artikel 12 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, is geen absoluut recht. De nationale wetgever mag de uitoefening van het recht regelen, zonder het evenwel in zijn substantie aan te tasten.

Het recht om te huwen en een gezin te stichten moet slechts worden gewaarborgd als het om een werkelijk huwelijk gaat. Wanneer het gaat om een schijnhuwelijk is er immers geen sprake van een gezinsleven.

5.5.

Overeenkomstig artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk te voltrekken wanneer blijkt dat niet is voldaan aan de hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan, of indien hij van oordeel is dat de voltrekking in strijd is met de beginselen van de openbare orde.

Tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om een huwelijk te voltrekken kan beroep worden aangetekend bij de familierechtbank. In het kader van een dergelijke procedure is de rechterlijke controle niet beperkt tot de wettigheid van de beslissing. De familierechtbank oefent zijn rechtsmacht volledig uit om te oordelen of het voorgenomen huwelijk geen schijnhuwelijk is en of de partijen hun subjectief recht op huwen in de concrete omstandigheden kunnen laten gelden. De familierechtbank kan daarbij ook rekening houden met feitelijke gegevens die dateren van na de weigeringsbeslissing.

Het is aan de ambtenaar van de burgerlijke stand om aan te tonen dat er voldoende ernstige en overeenstemmende elementen zijn die wijzen op het feit dat het huwelijk kennelijk niet gericht is op het vormen van een duurzame levensgemeenschap.

¹ Vgl. Gent 23 oktober 2014, *RW* 2014-15, afl. 37, 1370

De rechtbank houdt rekening met het geheel van de omstandigheden om te beoordelen of het huwelijk al dan niet gericht is op het vormen van een duurzame levensgemeenschap.

5.6.

Verzoeker kwam op 17 oktober 2023 België binnen en diende op 23 oktober 2023 een asielaanvraag in. Op 16 mei 2024 werd de asielaanvraag van verzoeker afgewezen, alsook het beroep hiertegen op 18 oktober 2024. Op 29 november 2024 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 11 februari 2026 heeft verzoeker een tweede asielaanvraag ingediend.

Verzoekers leerden elkaar op 28 juni 2024 online kennen nadat verzoekster, die op zoek was naar een tuinier, inging op een oproep van verzoeker die op sociale media zijn diensten als tuinier aanbood. De eerste fysieke ontmoeting tussen verzoekers vond plaats op 1 juli 2024. Er zou direct een klik tussen verzoekers zijn geweest. Verzoekers spraken af dat verzoeker gedurende de werken bij verzoekster zou verblijven. Nadien moest verzoeker voor een tuinopdracht twee weken naar Nederland. Het viel verzoekers op dat ze elkaar misten. Op 22 juli 2024 is verzoeker naar België teruggekeerd en definitief bij verzoekster ingetrokken. Enkele dagen later is tussen hen een liefdesrelatie ontstaan.

Begin januari 2025 besloten verzoekers te huwen. Op 7 maart 2025 deden zij bij verweerder aangifte van hun voorgenomen huwelijk. De voltrekking van het huwelijk kan voor verzoeker een verblijfsrechtelijk voordeel opleveren. Verzoekers ontkennen echter dat hun huwelijk enkel bedoeld is om voor verzoeker een verblijfsrechtelijk voordeel te bewerkstelligen. Zij zouden wel degelijk een duurzame leefgemeenschap tot stand willen brengen.

De rechtbank stelt vast dat er verschillende elementen in het dossier zijn die de bewering van verzoekers ondersteunen. Verzoekers hebben verschillende gemeenschappelijke interesses en passies. Zij delen dezelfde waarden en normen. Verzoekers brengen een groot aantal verklaringen van vrienden bij waarin het bestaan van een oprechte relatie tussen hen wordt bevestigd. Ook uit het uitgebreid fotoboek dat verzoekers bijbrengen kan het bestaan van een relatie tussen verzoekers worden afgeleid. Verzoekers slagen er tevens in om het vermoeden dat er was naar aanleiding van de woonstcontrole dat verzoeker een eigen slaapkamer heeft te weerleggen. Verzoekers hebben samen toekomstgerichte plannen. Zij zouden in Aalst een biokwekerij willen opstarten. De familie van verzoekers heeft hun relatie aanvaard en moedigt deze aan. Er bestaat tussen verzoekers weliswaar een leeftijdsverschil van 33 jaar (verzoekster is thans 57 jaar en verzoeker is 24 jaar), doch voor verzoekers is dit irrelevant. Verzoeker verklaart geen kinderwens te hebben.

De rechtbank besluit, op basis van het geheel van hogervermelde gegevens, dat er thans onvoldoende bewijs voorligt dat verzoekers met hun voorgenomen huwelijk niet een bestendige levensgemeenschap met elkaar beogen uit te bouwen en dat hun enige bedoeling zou zijn om door het aangaan van een huwelijk aan verzoeker een verblijfstitel op Belgisch grondgebied te bezorgen.

De rechtbank verklaart de vordering van verzoekers dan ook gegrond.

5.7.

De weigering van verweerder is begrijpelijk in het licht van de elementen die aanvankelijk voorlagen. Het is slechts door de in het kader van huidige beroepsprocedure bijgebrachte stukken en bijkomende informatie dat verzoekers erin slagen het schijnkarakter te weerleggen. Om die reden is het dan ook gepast om partijen ieder voor de helft te veroordelen tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën van het rolrecht van 165,00 euro, te voldoen na ontvangst van een betalingsverzoek van de FOD Financiën, evenals de helft van de bijdrage aan het begrotingsfonds voor tweedelijsbijstand van 26,00 euro (reeds geïnd bij de rechtsingang) en te zeggen dat er wederzijds geen rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd.

6 Beslissing

De rechtbank beslist op tegenspraak en in eerste aanleg.

[REDACTED]
en gegrond als volgt.

De rechtbank vernietigt de weigeringsbeslissing van 20 augustus 2025 van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Rotselaar om over te gaan tot de voltrekking van [REDACTED]

De rechtbank veroordeelt de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente [REDACTED] zover zij dit wensen en voor zover zij aan alle overige wettelijke vereisten voor het huwelijk, zowel op materieelrechtelijk als op formeelrechtelijk vlak, hebben voldaan.

De rechtbank verlengt de maximumtermijn van zes maanden en veertien dagen om het huwelijk te sluiten met zes maanden vanaf de datum van huidig vonnis.

[REDACTED]
anderzijds de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Rotselaar tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën van de helft van het rolrecht van 165,00 euro of 82,50 euro.

De rechtbank legt de bijdrage aan het begrotingsfonds voor tweedelijsbijstand van 26,00 [REDACTED] en voor de helft of 13,00 euro ten laste van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Rotselaar.

Er zijn wederzijds geen rechtsplegingsvergoedingen verschuldigd.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting van **kamer F4** van de familie rechtbank van de rechtbank van eerste aanleg Leuven op **vrijdag 19 juni 2026**.

Waar zitting namen:

Barbara HUYGELIER, voorzitter

Veerle DEVOS, substituut-procureur des Konings

Anke DE COCK, griffier

Anke DE COCK

Barbara HUYGELIER